

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

5. Dies Novemb. Pœnitentia appellata quasi punientia, eo quod ipse homo in se pœnitendo punit, quod malè amisit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Novemb.
Hec om-
parentum
n recen-
ur ut nec
etum re-

Novemb.

Tessera.

881

medicina ad salutem non utamur? sit licet hæc medi-
cina amara carni, est chara menti, carni non indul-
geas, ut cœlestia sapias:

Incrassata caro, gustat cœlestia rara.

5. DIES NOVEMB.

Penitentia appellata quasi penitentia, eo quod ipse
homo in se penitendo punit, quod malè amisit.

Hugo l. 3. de mysteriis Ecclesie.

Ubi præcessit I.

culpa sequa-
tur poena.

Altera arcana illius scientiæ, de
qua heri, lectio, est sui ipsius
Deo oblatio. Primas in omni-
bus tribue qui est omnium primus, utpote princi-
pium. Illi offeres primas vitæ, qui vitæ tuæ est do-
minus, cui enim potiori jure vives, quàm ei à quo
habes quod vivis? nec enim usquam vives verius,
nunquam felicius. Deo ut vivas, tibi, mundo, pec-
cato morere. Eidem ut placeas, ejus justitiam mise-
ricordiâ placâ. Sicut nullum est momentum quo il-
lum in te non experiris beneficium, sic nec momen-
to illum sustine offensum, quia æterni est interitus
discrimen, gravius aliquod, vel momento, fovisse
crimen. Quid si differatur ultra terminos misericor-
diæ, & præcidatur spes veniæ? satis ut metuas ne
pereas, est, posse perire. Multis id sæpius evenit, tu ca-
ve & time, ne tibi eveniat. Offensa omnis in semita
celi, error est tantò periculosior, quantò prolixior.
Cogita vias tuas, & si ducant per devia, converte
pedes tuos: quo pergis diutius, recedis longius, re-
dibis difficilius: nolle in calle errorem corrigere, est
velle ruinam incurrere: nolle redire, est velle perire;
redeas ergò in mentem, ut redeas in rectum callem,

Pars III.

K k k

ante-

antequam errando obducas callum, si verò erres in via quæ ducit ad vitam, recedis ab eo qui est via, & vita: at quò accedis? Heu! ubi omne bonum definit; quo malum omne confluit; ubi Deus hostis est, diabolus amicus, peccatum voluptas est, infernus fabula est, damnatio verò terminus est.

II. Quodvis peccatum peccanti est venerum: in curris exitium ni evomas hoc toxicum, & audes, imò gaudes retinere, quousque tandem occidat? at non occidit hætenus, quia non occidi. Sed non sit tibi ansa peccandi audacter, quia pepercit clementer; noli abuti indulgentiâ præteritâ, propè est vindicta futura, qui dum parcat, tandem punit: & vel ideò quia distulit punire, gravius plectit dignum olim puniri. Fecit propitius ne perires, permittet laceffitus ut pereas. Ah! quot tui similes, imò dissimiles, quia meliores quo tu laboras morbo, periére: Et potestne placere homini, quod displicet Deo, aut illum oblectare, quod hunc offendit? Et illud quidem, quod eum si mori posset, mori cogeret? quod Dei hominem mori coëgit, & mori ignominiosissimè, atque acerbissimè? quod vulneribus ejus debuit per sanari? sanguine ejus elui, meritis ejus compensari, quod eidem Deo omni cruciatu intolerabilius, omni jacturâ est gravius? quod solum cogitatum sanguine coëgit sudare? Et hæc est scientiæ sanctorum secunda lectio, mali quod verant rectè vivere, expiatio, & offensi Dei reconciliatio. Pungunt ista ad pœnitentiam peccatorem, ad cautelam justum stimulant, opras fors oculis tuis subjici tabulam perfectæ pœnitentiæ: eam tibi expressit Climacus.

III. Vide (ait ipse,) (a) quosdam ex innocentibus il-
lis reis totas noctes ad usque mane sub dio immotis pedibus
stantes & miserabiliter cum somno, & natura luctantes, vi-
que huius pene fractos; dum nullam sibi penitus quietem in-
dulgerent. Alios cœlum intuentes, & illic opem cum lamen-
tabili voce, gemituque implorantes. Alios item qui in preci-
bus perseverabant, manus post terga, sceleratorum ritu re-
vincti, vultus alto mœrore confusos, humi defigebant: sede-
bant alii humi in pavimento, supra cinerem, & saccum geni-
busque vultum tegebant, frontibus humum ferientes: alii
assidue pectus tundeant, nec aliud audire erat quam huius-
modi voces: *va, va, miseris nobis, iterumque va miseris nobis.*
Merito, parce, parce, Domine. Alii in gravi solis aestu se cru-
ciabant, alii frigore se torquebant. Erat videre in illis genua,
qua ex assidua genculationum consuetudine callum obduxe-
rant, oculos exesos, & debiles aliosque in sinus capitis receden-
tes, genas habebant saucias, & ardore frucentium lachryma-
rum adustas, vultusque pallentes & emaciatas facies, nihil à
mortuis si converres differentes, pectora plagarum ictibus li-
ventia, & è crebris pugnorum verberibus cruenta. Sanguinis
ex pectore rejecta sputa, ubi illic lectus quieti positus? ubi mun-
ditas, & adversus frigora vestis munimentum? rupta & la-
cera omnia, inquinata, sordibusque vermium scatentia. Quid
nos simile post peccata fors non similia, quia his gra-
viora? saltem in tuis miseriis invoca Dei misericor-
diam, & cum Davide poenitente profer illud vel so-
lum miserere.

Per miserere mei, tollitur ira Dei.

Kkk 2

6. DIES

(a) In scala paradisi grad. 5.